

Prejudikatura: Boh. 5000/25 adm.

Věc: Dr. Bartoloměj R. v Košicích proti župnímu výboru v Košicích stran dávky z nájemného.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem ze 7. února 1924 byla st-li jako majiteli domu v Košicích z bytu jím užívaného předepsána dávka z nájemného za rok 1923 částkou 115 Kč 20 h. Odvolání proti tomu podané zamítlo zastupitelstvo města Košic z věcných důvodů. Rozhodnutí tomu bylo připojeno poučení, že jest přípustno odvolání k župnímu výboru. — Odvolání další župní výbor nař. rozhodnutím zamítl.

O stížnosti uvážil nss takto:

Nss-u bylo se z moci úřední zabývatí otázkou, zdali tento výrok byl vydán úřadem podle zákona příslušným. V tom směru uvážil soud, že nař. rozhodnutí bylo vydáno dne 28. listopadu 1925, tedy v době, kdy na Slov. platil již zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. o přechodné úpravě fin. hospodářství obcí a měst s právem municipálním (§ 59 cit. zák.), kdy dále město Košice nebylo již městem municipálním, nýbrž městem s regulovaným magistrátem (§ 1 zák. ze 13. července 1922 č. 243 Sb., vl. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb. a §§ 1 a 20 vl. nař. z 23. listopadu 1922 č. 335 Sb.) a kdy na Slov. byl již účinným zákon o zřízení župních a okr. úřadů z 29. února 1920 č. 126 Sb. (§§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.).

Nálezem Boh. 5000/25 adm. vyslovil nss názor, že o odvoláních ve věcech dávky z nájemného ve městech s reg. magistrátem rozhoduje za účinnosti žup. zák. a před zřízením župních senátů župní úřad.

Na tom ničeho nemění ani okolnost, že pravidla o vybírání obecní dávky z nájemného a z používání místností v Košicích, schválená min. pro Slov. usnesením z 5. listopadu 1923, stanoví v § 8, že lze z usnesení ob. zastupitelstva odvolati se k župnímu výboru, jehož rozhodnutí jest konečné, neboť, jak nss ve shora uvedeném svém nál. dovodil, nelze do pravidel o dávce z nájemného usnesených obcí pojmouti kompetenční předpisy odchylné od ustanovení §§ 44 a 58 fin. novely. Dle těchto předpisů, jak v nál. onom zevrubně odůvodněno, přísluší v daném případě pravomoc rozhodovati v poslední instanci jediné župním úřadem.

Ježto, jak vyličeno, nebyl župní výbor vůbec příslušným, aby vystoupil jako stolice odvolací, jest nař. rozhodnutí vydané župním výborem aktem úřadu nepřislušného, tedy aktem zmatečným a bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 6659.

Živnostenské právo: Předpis § 44 živn. řádu o povinnosti živnostníka užívati vhodného vnějšího označení na své provozovně týče se také vnější formy, tedy též rozměrů tohoto označení.

(Nález ze dne 21. června 1927 č. 23.599/26.)

V ě c: Josef R. v P. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku § 44 živn. řádu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Trestním nálezem osp-é v Podbořanech z 11. května 1926 bylo vysloveno, že konaným šetřením a vlastním seznáním úřadu bylo zjištěno, že st-l má svůj hostinec označen tabulkou nepatrných rozměrů, takže jí lze na domě sotva postřehnouti. Označení toto nelze za žádných okolností pokládati za vhodné vnější označení. Tím dopustil se st-l přestupku dle § 44 živn. řádu a odsuzuje se na základě § 131 ž. ř. k pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti k pěti dnům vězení.

Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž skutková podstata přestupku jest vlastním seznáním úřadu dostatečně prokázána. — — — —

Stížnost vychází z právního názoru, že § 44 ž. ř. nedává živn. úřadu právo, aby mohl živnostníku předepsati i rozměry zevnějšího označení jeho živnosti, nýbrž že »vhodným« označením jest rozuměti každé označení, které obsahuje jméno živnostníka a druh živnosti.

Dle §u 44 živn. řádu jsou živnostníci povinni užívat i v h o d n é h o zevnějšího označení na svých stálých provozovnách, resp. bytech. Aby označení mohlo být pokládáno za »vhodné«, vyžaduje se nejen, aby svým obsahem odpovídalo skutečnému stavu dotyčné živnosti, nýbrž i aby vyhovovalo plně účelu, který ustanovení § 44 živn. ř. sleduje, tedy aby označení to bylo také svou formou takové, aby bez vynaložení zvláštní pozornosti bylo veřejnosti zřejmé patrné. K tomu jest třeba, aby rozměry a umístění zevnějšího označení byly takové, aby je bylo lze při obyčejné pozornosti postřehnouti. Proto nemohl nss uznati správným názor stížností hájený, že vnější forma označení nepodléhá ingerenci živn. řádu — — —.

Č. 6660.

Církevní věci. — Administrativní řízení: O rozsahu dozorčího práva státní správy kultové ve věci náboženské daně ve prospěch židovských obcí náboženských a o postavení příslušníka náboženské obce vůči dozorčímu zákroku státního úřadu.

(Nález ze dne 21. června 1927 č. 13.596.)

V ě c: Richard H. ve Vídni (adv. Dr. Bedř. Glaessner z Litoměřic) proti ministerstvu školství a národní osvěty (vrch. fin. rada v. v. Dr. B. Pick) o náboženskou daň.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

D ů v o d y: Židovská náboženská obec v L. vyměřila výměrem z 10. dubna 1924 st-li za rok 1924 náboženskou daň 1.800 Kč. St-l se odvolal k představenstvu žid. nábož. obce, uváděje, že nemá své trvalé bydliště v L., nýbrž ve Vídni, kde do tamnější nábož. obce daň platí. Představenstvo nábož. obce žid. v L. 14. července 1924 tomuto rekursu nevyhovělo, poněvadž námitky st-lovy jsou nesprávné, jelikož